

Kommentárok

Vessünk egy pillantást az ötperces kommentárookra. Tudjuk, hogy sok érdekes van közöttük, és tudjuk azt is, hogy viszonylag sokan meghallgatják. A kommentárok többsége azonban mégsem tör át az elméig, a szívig, és ennek egyik oka nyilván az, hogy sokan a hírek egyszerű függelékének érzik, olyan megszokott "szükségképpen következő" anyagnak, mint az elsőoldalas vezércikkeket a "Népszabadság"-ban, amelyeket - szintén ez a tapasztalat - ugyancsak kevesen olvasnak el igazából. /Egész lényükkel, nemcsak a szemükkel./

A délután 5 órai hírek után következő külpolitikai kommentárokat több-
ben hallgatják meg - a szó tartalmas értelmében - mint a többi kommentárt:
egyrészt, mert a külpolitikai elemzés iránt nagyobb az érdeklődés, mint a
belpolitikai, művelődéspolitikai, erkölcsi kérdések taglalása iránt, más-
részt, mert egy kis blokkon belül van, - amelynek tartalmát mostanában már
előre közlik a hallgatóval - és a hallgató választani tud a számára felki-
nált témák közül.

Az ötperces kommentár - mai helyén és formájában - nem tudja átütni a
közöny kergét, és fontolóra kellene venni Krudy Gyula javaslatát, amelyet
Polgár Géznak több mint harmincöt éve adott nyilatkozatában fogalmazott
/és amely a "Krudy világa" című kiadványban is olvasható./ Eszerint "Négy
különböző hangú ember beszélje meg a napi eseményeket. Amikor még nem volt
tak újságok, mindenki elmondta a saját véleményét az eseményekről a fóru-
mon, a piacon. Ezt meg lehetne csinálni a rádióban is. Lehetne egy nő is
közöttük. A másik három pedig egy dörmögő, egy optimista, meg egy pesszi-
mista lehetne, úgy, hogy az emberek véleményét, hangulatát mindenről hiven
elmondhatnák naponta."